

[Merete Aarup]

ringsbevis, frit må kunne vælge tandlæge, som de kan vælge læge. Netop på det tidspunkt, hvor hovedparten af de unge bor hjemme, vil forældrene kunne give dem størst mulig støtte sammen med kommunerne ved overgang til voksentandpleje. Børnene har jo fået en bedre tandtradition, som de kan bygge videre på i ungdomsårene. Det er og vil være op til den enkelte at følge de instrukser i hjemmetandplejen, som gives. Tandlægen kan jo kun påtage sig ansvaret 2 til 4 gange om året en halv time, hvor man har borgeren i stolen, men alle de andre timer, de 8.758 timer om året, er den enkelte jo overladt til sig selv. Derfor bør der ske en omprioritering inden for sygesikringsydelsen med større vægt på det forebyggende. Loven sikrer, at påbegyndt arbejde i børnetandplejen kan fortsættes, og her tænkes især på tandregulering. Det vil få stor betydning, at de unge kan få tandreguleringen gjort færdig, også selv om de skulle flytte til en anden kommune, og det er jo noget nyt.

Efter lovforslaget får forældrene mulighed for at fravælge den kommunale tandpleje og i forhold til den nuværende lov få tilskud til tandbehandling hos den praktiserende tandlæge. Denne valgmulighed mener den konservative gruppe skal bevares – vi lever i et frit land.

Vi har stor sympati for, at kommunerne kan give særlig vanskeligt stillede befolkningsgrupper et tandplejetilbud, enten i den kommunale børnetandpleje eller i den private voksentandpleje. Men vi må sikre, at disse medborgere også får et frit valg. De moderne, flytbare behandlingsenheder, som flere amters tandlægeforeninger råder over, betyder for en stor del, at behandlingen og forebyggelsen kan udføres i borgernes eget hjem eller på plejehjemmene.

I fremtidens sundhedsopgaver vil samarbejdet gå på tværs af faggrænser mellem sundhedsplejersker, læger, tandlæger, hjemmehjælpere, pædagoger, dagplejemødre, sagsbehandlere, politikere, tandteknikere osv., og det vil få en meget høj prioritet. Jeg mener, at lovforslaget lægger op til, at gode sundhedsvaner kommer ind med modermælken, når vi starter allerede ved fødslen, altså ved 0 år.

Ud fra disse betragtninger om lovforslag nr. L 104 må jeg på den konservative gruppes vegne afvise beslutningsforslag nr. B 47,

som efter vor opfattelse er en begyndende socialisering og ingen tillid viser til, at befolkningen kan klare sig selv.

Vi anbefaler lovforslag nr. L 104, som vi mener er et godt lovforslag, og vi glæder os til det videre arbejde i udvalget.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Både ministeren og den konservative ordfører gav udtryk for, at de 16-19-årige selv skulle tage ansvaret. Jeg vil gerne spørge de to partier, hvad der er deres holdning til, at 20 pct. af de unge mister kontakten med tandplejen i disse år, og hvad man vil gøre for at fastholde de unge i et kontinuerligt tandplejesystem.

Bente Nielsen (V):

For første gang lægges der nu op til, at vi får en samlet målsætning for tandplejen, og at vi får reglerne om børnetandpleje og voksentandpleje samlet i én lov. Der er mange fornuftige og liberale elementer i dette lovforslag. Lad mig blot nævne: størst mulig valgfrihed for den enkelte bruger, større mulighed for fleksibilitet for kommunerne, satsning på forebyggelse fremfor behandling, som det fremgår af formålsparagraffen, og en klar afgrænsning mellem kommunal tandpleje og privat tandlægepraksis.

I venstre hilser vi med tilfredshed, at der nu sikres reel mulighed for at vælge privat praktiserende tandlæge fremfor det kommunale børnetandplejetilbud. Der er jo forældre, som af den ene eller den anden grund hellere vil bruge en privat praktiserende tandlæge fremfor kommunens tilbud, og den mulighed skal de have uanset deres økonomiske forhold.

Vi er også glade for, at dispensationstændplejen afskaffes – forstået på den måde, at kommunerne nu stilles fuldstændig frit med hensyn til, om de vil tilbyde børnetandplejen for gruppen 0-16 år på offentlige klinikker eller i private klinikker. Herved får den enkelte kommune mulighed for en fleksibel tilrettelæggelse af børnetandplejen efter de lokale ønsker og behov. De to former sidestilles således, og amtskommunen kobles ud af børnetandplejen – altså en forenkling af systemet og afskaffelse af et aldeles overflødig element.